

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Pazin, Dršćevka 1

P-106/2026-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Tijani Licul, u pravnoj stvari tužiteljice OPĆINE MEDULIN, OIB: 70537271639, Medulin, Centar 223, kojeg zastupa punomoćnica Zvezdana Zdjelar Lalović, odvjetnica iz Pule, protiv tuženika stečajna masa iza PREMA INVEST j.d.o.o. u stečaju, OIB: 31623180390, Split, Trg Hrvatske bratske zajednice 3a, zastupanom po punomoćniku Marku Udiljku, odvjetniku u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave dana 23. rujna 2026. godine u nazočnosti punomoćnice tužiteljice, dana 20. listopada 2026. godine, objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Prihvaća se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„I. Utvrđuje se da postoji osporena tražbina II. (drugog) nižeg isplatnog reda tužiteljice Općine Medulin, Centar 223, Medulin, OIB: 70537271639, u iznosu od 5.250,00 eura, kao stečajnog vjerovnika, prema tuženiku Stečajnoj masi iza PREMA INVEST j.d.o.o. u stečaju, Split, Trg Hrvatske bratske zajednice 3A, OIB: 31623180390, kao stečajnom dužniku, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Pazinu pod poslovnim brojem St-141/2025.

II. Nalaže se tuženiku Stečajna masa iza PREMA INVEST j.d.o.o. u stečaju, Split, Trg Hrvatske bratske zajednice 3A, OIB: 31623180390, da tužiteljici Općini Medulin, Centar 223, Medulin, OIB: 70537271639, naknadi parnične troškove u iznosu od 212,07 eura u roku od 15 dana, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja odluke pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.“

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„I. Utvrđuje se da postoji osporena tražbina II. (drugog) nižeg isplatnog reda tužiteljice Općine Medulin, Centar 223, Medulin, OIB: 70537271639, u iznosu od 2.699,15 eura, kao stečajnog vjerovnika, prema tuženiku Stečajnoj masi iza PREMA INVEST j.d.o.o. u stečaju, Split, Trg Hrvatske bratske zajednice 3A, OIB: 31623180390, kao stečajnom dužniku, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Pazinu pod poslovnim brojem St-141/2025.

II. Nalaže se tuženiku Stečajna masa iza PREMA INVEST j.d.o.o. u stečaju, Split, Trg Hrvatske bratske zajednice 3A, OIB: 31623180390, da tužiteljici Općini Medulin, Centar 223, Medulin, OIB: 70537271639, naknadi parnične troškove u iznosu većem od 212,07 eura u roku od 15 dana, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja odluke pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.“

Obrazloženje

1. Tužiteljica OPĆINA MEDULIN je dana 22. svibnja 2026. godine podnijela tužbu protiv tuženika – stečajne mase iza društva PREMA INVEST j.d.o.o. u stečaju radi utvrđenja postojanja osporene tražbine II. nižeg isplatnog reda.

2. U tužbi navodi da je u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom osporena tražbina tužiteljice prijavljena u iznosu od 7.949,15 eura radi čega je tužiteljica rješenjem stečajnog suda posl. broj: St-141/2025-48 od 28. travnja 2026. godine upućena na pokretanje ove parnice.

3. Tražbina tužiteljice je tražbina po osnovi odvjetničkog troška za zastupanje u stečajnom postupku, osnovom punomoći koju je tužiteljica izdala odvjetnici Zvezdani Zdjelar Lalović, u ukupnom iznosu od 7.494,15 eura, a sukladno čl. 139. st. 1. točka 1. i 2. te st. 3. i čl. 257. Stečajnog zakona.

4. Ukazuje da je odredbama čl. 139. st. 1. toč. 1. i 2. Stečajnog zakona propisano da se nakon tražbina viših isplatnih redova, kao tražbine nižih isplatnih redova namiruju prema navedenom redosljedu: 1. kamate na tražbine stečajnih vjerovnika od otvaranja stečajnoga postupka, 2. troškovi koji za pojedine vjerovnike nastanu njihovim sudjelovanjem u postupku, te nadalje redom kako je to izneseno u ostalim točkama iz tog stavka.

5. Što se čl. 20. Stečajnog zakona tiče, a kojim je propisano da u predstečajnom i stečajnom postupku svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, osim ako tim Zakonom nije drukčije određeno, smatra da se navedena odredba u konkretnom slučaju ne primjenjuje, upravo zato što je odredbom čl. 139. st. 1. toč. 2. Stečajnog zakona izričito propisano da troškovi vjerovnika nastali njihovim

sudjelovanjem u postupku predstavljaju tražbinu stečajnog vjerovnika nižeg isplatnog reda, i to drugog rednog mjesta, temeljem čega proizlazi kako ne postoji osnova za osporavanje prijavljene tražbine vjerovnika.

6. Radi navedenog, predlaže da sud, nakon provedenog dokaznog postupka donese presudu kojom će tužbeni zahtjev prihvatiti u cijelosti, kako u pogledu osnove, tako i u pogledu visine.

7. U odgovoru na tužbu tuženik je u cijelosti osporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva.

8. Tuženik ne osporava da je tužiteljica u stečajnom postupku koji se nad tuženikom vodi pred Trgovačkim sudom u Pazinu pod poslovnim brojem St-141/2025 prijavila tražbinu drugog nižeg isplatnog reda te da se osporeni dio iste (u iznosu od 7.949,15 EUR-a) odnosi na tužiteljeve troškove odvjetničkog zastupanja tijekom njegova sudjelovanja kao stečajnog vjerovnika u stečajnom postupku nad tuženikom. Međutim, osporava pravo tužiteljice da tako nastale troškove namiruje u stečajnom postupku.

9. Prije svega ukazuje na odredbu čl. 20. Stečajnog zakona kojom je propisano da u predstečajnom i stečajnom postupku svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, osim ako tim Zakonom nije drukčije određeno. Navedena odredba predstavlja jedno od temeljnih načela stečajnog postupka, a njezina svrha jest spriječiti da troškovi pojedinog vjerovnika, nastali radi ostvarivanja njegovih vlastitih interesa, terete stečajnu masu na štetu ostalih vjerovnika.

10. Tužiteljica svoj zahtjev temelji na odredbi članka 139. stavka 1. točke 2. Stečajnog zakona, smatrajući da svi troškovi koji su vjerovniku nastali sudjelovanjem u postupku predstavljaju tražbinu drugog nižeg isplatnog reda. Međutim, takvo tumačenje tužiteljice po tuženiku nije pravilno. Smatra da je odredbu članka 139. Stečajnog zakona potrebno tumačiti u vezi s odredbom članka 20. istoga Zakona. Sama činjenica da je vjerovnik sudjelovao u stečajnom postupku i da je pritom angažirao odvjetnika ne znači automatski da svi troškovi takvog zastupanja predstavljaju tražbinu koja se može namirivati iz stečajne mase.

11. Troškovi koje tužiteljica potražuje odnose se na sastavljanje prijave tražbine, zastupanje na ispitnom ročištu, izvještajnom ročištu, dopunskom ispitnom ročištu, sjednicama skupštine vjerovnika, izbivanje iz pisarnice za vrijeme putovanja te putne troškove. Riječ je o troškovima koji su nastali isključivo radi zaštite interesa samog vjerovnika te se radi o obveznopravnom odnosu između odvjetnika i njegovog klijenta (ovdje tužiteljice) tj. o trošku odvjetničkih usluga za koje odvjetnik ima pravo teretiti isključivo svog klijenta koji ga je angažirao. Sama činjenica da je odvjetnik poduzimao radnje u ime i za račun svog klijenta u stečajnom postupku ne znači da se troškovi tog zastupanja mogu automatski prevaliti na stečajnu masu, jer bi takvo tumačenje u potpunosti derogiralo odredbu članka 20. Stečajnog zakona.

12. Naime, kada bi se prihvatilo stajalište tužiteljice, tada bi svaki vjerovnik mogao jednostranim angažiranjem punomoćnika i samostalnim generiranjem

odvjetničkih troškova stvoriti obvezu stečajne mase, što bi bilo protivno načelu razmjernog i jednakog namirenja vjerovnika te osnovnoj svrsi stečajnog postupka.

13. I sukladno sudskoj praksi odredba članka 20. Stečajnog zakona je kogentne naravi te stečajni vjerovnik nema pravo na naknadu troškova zastupanja po odvjetniku iz stečajne mase samo zato što je sudjelovao u stečajnom postupku. Samo troškovi nužni za očuvanje, unovčenje ili povećanje stečajne mase mogu se smatrati troškovima koji se podmiruju iz stečajne mase, dok troškovi nastali pristupanjem ispitnim i izvještajnim ročištima, skupštinama vjerovnika te sastavljanjem podnesaka predstavljaju troškove nastale isključivo u interesu samog vjerovnika. Također ističe da troškovi odvjetničkog zastupanja stečajnog vjerovnika nisu nužni u stečajnom postupku, posebno na ispitnom, izvještajnom ročištu te sjednicama vjerovnika. Dodatno navodi i da je riječ o vjerovniku koji ima pravni odjel sa nekoliko diplomiranih pravnika koji su dovoljno kvalificirani za zastupanje tužiteljice kao stečajnog vjerovnika.

14. Konačno, smatra da kategorija „troškovi sudjelovanja“ ne obuhvaća troškove odvjetničkog zastupanja. U te troškove bi spadale eventualno plaćene pristojbe za prijavu tražbine. Stečajni postupak ne predstavlja mehanizam refundacije privatnih troškova vjerovnika, niti instrument kojim se ugovorni odnos između odvjetnika i njegovog klijenta može prenijeti na stečajnu masu.

15. Obzirom na sve navedeno, tuženik smatra da je osporavanje predmetne tražbine tužiteljice u okviru stečajnog postupka bilo osnovano, pa predlaže sudu da u cijelosti odbije tužbeni zahtjev i naloži tužiteljici da naknadi tuženiku parnični trošak.

16. Proveden je dokazni postupak u kojem je izvršen uvid u dokumentaciju priloženu u sudskom spisu te stečajni spis posl. broj: St-141/2025.

17. Nakon provedenog dokaznog postupka utvrđeno je da ja tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

18. Rješenjem posl. broj: St-4/2025-8 od 14. ožujka 2025. godine otvoren je i istodobno zaključen stečajni postupak nad dužnikom PREMA INVEST d.o.o. OIB: 81605097737, Selo-Varoš 21, Premantura. Rješenjem posl. broj: St-141/2025-12 od 11. travnja 2025. godine određen je nastavak postupka radi naknadne diobe, sada u odnosu na stečajnu masu iza društva PREMA INVEST d.o.o. u stečaju OIB: 31623180390, Hrvatske bratske zajednice 3, Split, ovdje tuženika. U tom stečajnom postupku tužiteljici kao stečajnom vjerovniku priznata je tražbina u iznosu od 45.525,58 eura (rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama posl. broj: St-141/2025-23 od 11. lipnja 2025. godine). Sukladno pozivu suda na prijavu tražbina nižih isplatnih redova (rješenje posl. broj: St-141/2025-37 od 19. veljače 2026. godine) tužiteljica je prijavila tražbinu nižeg isplatnog reda i to po dvije osnove, iznos od 1.826,38 eura po osnovi zakonskih kamata na utvrđenu tražbinu od otvaranja stečajnog postupka, te iznos od 8.801,87 eura po osnovi troškova postupka. Tražbina po osnovi zakonske kamate je priznata u cijelosti dok je u odnosu na troškove priznat samo iznos od 132,72 eura po osnovi plaćene sudske pristojbe za prijavu tražbine dok je u preostalom dijelu, za iznos od 7.949,15 eura, a koji se

odnosi na odvjetničke troškove zastupanja, tražbina osporena i vjerovnik/tužitelj je upućen na pokretanje ove parnice, a što je i učinio u zakonskom roku.

19. U čl. 20. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15, 104/17, 36/22, 27/24, dalje: SZ) propisano je da u predstečajnom i stečajnom postupku svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. To je načelno pravilo prema kojem svaki sudionik stečajnog postupka snosi svoje troškove postupka. No, u čl. 139. st. 1. t. 2. SZ-a propisana je iznimka od općeg pravila, a to je da se troškovi koji su za pojedinog vjerovnika nastali sudjelovanjem u postupku namiruju kao tražbine nižih isplatnih redova, a na poseban poziv suda sukladno čl. 257. st. 6. SZ-a, koji poziv je u ovom postupku upućen (nakon što su prethodno namirene tražbine viših isplatnih redova).

20. U troškove postupka sukladno čl. 139. st. 1. t. 2. SZ-a spadaju osim troškova sudskih pristojbi i nagrade za rad odvjetnika.

21. Kod utvrđivanja visine troškova po osnovi odvjetničke nagrade sud nije vezan računom odvjetnika niti ugovorom sklopljenim između odvjetnika i stranke. Sud samostalno odlučuje o osnovanosti, nužnosti i visini svakog pojedinog troška te primjenom članka 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP) dosuđuje isključivo one troškove koji su bili procesno nužni za vođenje postupka, a njihovu visinu odmjerava isključivo u skladu s mjerodavnim odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., 107/25.), prema kojoj se nagrada određuje prema visini prijavljene tražbine i to višeg isplatnog reda (Tbr. 14.) koja je u odnosu na tužiteljicu bila utvrđena u iznosu od 45.525,58 eura pa punomoćnici tužiteljice za svaku radnju kada joj se priznaje 100% iz Tbr. 7. pripada 500 bodova odnosno 1.000,00 eura (1 bod = 2,00 eura).

22. Slijedom navedenog, tužiteljica osnovno potražuje:

- za sastavljanje prijave tražbine u stečajnom postupku od 2.5.2025., Tbr. 14/2 Tarife u vezi s Tbr. 7/1 Tarife, 500 bodova x 2,00 EUR/bod, 1.000,00 EUR + PDV 25% (250,00 EUR) = 1.250,00 EUR (prijava tražbine na listu 92 do 108 stečajnog spisa posl. broj: St-141/2025)

- zastupanje na ispitnom i izvještajnom ročištu od 11.06.2025., Tbr. 15 Tarife u vezi s Tbr. 9 Tarife, 500 bodova x 2,00 EUR/bod, 1.000,00 EUR + PDV 25% (250,00 EUR) = 1.250,00 EUR (zapisnik od 11. lipnja 2025. godine na listu 164 do 168 spisa) s time da sud nije priznao poseban trošak za ispitno, a poseban za izvještajno ročište jer se radi o jednom ročištu (ispitno i izvještajno je spojeno u jedno ročište sukladno čl. 130. st. 4. SZ-a). U vezi toga, sud nije priznao trošak izbivanja iz pisarnice za vrijeme putovanja do suda, kao ni trošak putovanja do sjedišta ovog suda. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzetom u nizu odluka (primjerice u odluci broj Revr-340/14 od 29. rujna 2015.) trošak zastupanja odvjetnika čije je sjedište izvan područja suda pred kojim se vodi parnica može iznositi samo toliko koliko bi iznosio i trošak odvjetnika čije je sjedište u mjestu parničnog suda, dakle ne obuhvaća trošak izbivanja iz pisarnice za vrijeme putovanja niti trošak putovanja. Taj trošak nije ni nužni trošak jer u sjedištu ovog suda ima drugih

odvjetnika koji su mogli obavljati posao zastupanja pa se tužiteljica ne može pozivati na to da nije imala mogućnost angažirati odvjetnika u sjedištu ovog suda. Također, ovdje se ne radi o složenoj pravnoj stvari pa se tužiteljica ne bi mogla pozivati da je morala angažirati baš konkretnog odvjetnika radi njegove posebne stručnosti.

- zastupanje na dopunskom ispitnom ročištu od 09.12.2025. i skupštini vjerovnika 9. prosinca 2025. godine, Tbr. 15 Tarife u vezi s Tbr. 9 Tarife, 500 bodova x 2,00 EUR/bod, 1.000,00 EUR + PDV 25% (250,00 EUR) = 1.250,00 EUR (zapisnik od 9. prosinca 2025. godine na listu 213 do 216 stečajnog spisa posl. broj: St-141/2025). Sud opet iz istog razloga nije priznao tužiteljici trošak i za dopunsko ispitno ročište i za skupštinu vjerovnika jer je iz zapisnika vidljivo da se radi o jednom, spojenom ročištu.

- zastupanje na sjednici Skupštine vjerovnika od 04.02.2026., Tbr. 15 Tarife u vezi s Tbr. 9 Tarife, 500 bodova x 2,00 EUR/bod, 1.000,00 EUR + PDV 25% (250,00 EUR) = 1.250,00 EUR

- sastavljanje prijave tražbine nižeg isplatnog reda, Tbr. 14/2 Tarife u vezi s Tbr. 7/1 Tarife (100 bodova x 2,00 EUR/bod, 200,00 EUR + PDV 25% (50,00 EUR) = 250,00 EUR.

23. Ukupno tužiteljici je priznat trošak po osnovi zastupanja u iznosu od 5.250,00 eura dok je u preostalom dijelu u iznosu od 2.699,15 eura zahtjev za naknadom troškova odbijen.

24. Stranke su potraživale troškove.

25. Stranke su u ovoj parnici uspjele djelomično. Odredbom članka 154. st. 2. ZPP-a propisano je da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojem je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovaraju postotku koji je preostao nakon provedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici.

26. Tužiteljica je potraživala 7.949,15 eura od čega joj je priznat iznos od 5.250,00 eura što znači da je uspjela sa 66% tužbenog zahtjeva. Tuženik je uspio sa 34%. Obzirom na navedeno, primjenjujući odredbu čl. 154. st. 2. ZPP-a tuženik je dužan tužiteljici podmiriti 32% priznatih troškova.

27. Osnovanost zatraženih troškova postupka sud je utvrđivao temeljem čl. 155. ZPP-a, dok je visinu utvrđivao primjenom pravila Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23., 107/25.) i vrijednosti predmeta spora koje je iznosila 7.949,15 eura slijedom čega tužiteljici za svaku poduzetu radnju, za koju joj se priznaje 100% iz Tbr. 7.1., pripada 100 bodova odnosno 200,00 eura.

28. Tužiteljici se priznaje za sastav tužbe iznos od 200,00 eura prema Tbr. 7.1., te za pristup na ročište 23. rujna 2026. godine iznos od 200,00 eura prema Tbr. 9.1.,

ukupno 400,00 eura uvećano za PDV 25% u iznosu od 100,00 eura prema Tbr. 42., odnosno ukupno 500,00 eura. Tužiteljici se ne priznaje trošak za izbivanje iz pisarnice ni putni trošak iz već ranije navedenih razloga. Tužiteljici se priznaje trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 62,97 eura (50% punog iznosa po osnovi oslobođenja ako se sudska pristojba plati odmah po podnašanju tužbe, preostalih 50% nije opravdan trošak) te presudu u iznosu od 99,75 eura (50% iznosa po istoj osnovi s time da je iznos sudske pristojbe na presudu sada viši u odnosu na tužbu zbog povećanja tarife sudskih pristojbi od 1. lipnja 2026. godine). Sveukupno tužiteljici je nastao osnovan trošak u iznosu od 662,72 eura od čega joj je tuženik dužan platiti 32% ili 212,07 eura.

29. Radi svega navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Pazinu, 20. listopada 2026. godine.

Sutkinja:
Tijana Licul

Dokument je elektronički potpisan:
TIJANA LICUL

Vrijeme potpisivanja:
20-10-2026
13:12:24

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU
2.5.4.97=#130D48523436353433373332373135
L=PAZIN
S=LICUL
G=TIJANA
CN=TIJANA LICUL

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka ove presude.

DNA:

1. Pun. tužiteljice
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-e7133**

Kontrolni broj: **00241-205b9-093ed**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TIJANA LICUL, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.